

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biurul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25.

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Legătura între cei vii și cei morți.

Credința ne învață, că noi, cari trăim încă în aceasta vale de lacrimi și muncim pentru mântuirea sufletelor noastre luptând împotriva trupului, lumei și a deabolului (Biserica luptătoare), avem o strânsă legătură cu sufletele mai n'ainte repausaților părinți și frați, cari se găsesc în locul curățitor (Biserica pătimitoare) precum și cu sfinții din cer (Biserica triumfătoare).

Pe sfinții din cer îi onorăm, li cerem sprijinul și ei prin vredniciele și rugăciunile lor ne mijlocesc la cerescul Părinte dar și ajutor.

Suferințele sufletelor din locul curățitor (purgator) de și sunt numai vremelnice, sunt mari și grele. Cea mai mică suferință din purgator — spune Sf. Toma de Acvinate — este neasemănat mai mare decât pedeapsa cea mai grea din lumea aceasta. Focul curățitor arde cu mult mai tare decât toate chinurile din lumea pămîntească. (Sf. Ilariu). Sf. Vincențiu spune, că un anumit suflet, pentru un singur păcat lesne iertător a trebuit să sufere un an întreg celea mai mari chinuri în purgator.

Noi, cari trăim încă aici pe pământ avem o sfântă legătură cu sufletele repausaților aflătoare în purga-

tor. Le putem ajuta, ușura pedepsele, ba putem să-i scăpăm chiar cu totul de pedepsele arzătoare ce au să le sufere în locul de curățire prin rugăciuni, elemozină, fapte bune și cu deosebire prin sfânta Liturgie.

În acest an avem un fericit prilej pentru a putea veni cu rod îmbelșugat întru ajutorul sufletelor ce sufere în focul de curățire prin indulgența plenară a Iubiteului. Aceasta indulgență fie cine o poate câștiga de două ori, odată pentru sine, și a doua oră pentru sufletele din purgator.

Mai marii noștri bisericești în mod deosebit ne leagă de inimă grija acestor suflete spunând: „recomandăm cu toată căldura, ca iubi-leul să fie ținut și a doua oră pentru ajutorarea sufletelor din purgator, având frații Preoți cea mai potrivită vreme pentru a desvolta credincioșilor învățătura Bisericii despre ajutoarele, pe cari le pot înde scumpilor repausați.”

Să ne aducem a minte de cei mai înainte adormiți părinții și frații noștri!

CUMPĂRAȚI

„NOUL TESTAMENT“

tradus și tălcuit de p. dr. Bălan
la LIBRĂRIA ASOCIAȚIUNI SIGHET
Piața Unirii No. 25.

Sf. Francisc de Assisi.

Fiii smeriți ai Sfântului Francisc de Assisi, modești călugări Franciscani din toată lumea prăznuiesc în 4 Octomre aniversarea a 700 ani dela moartea intemeiatorului lor. A fost aceasta zi o sărbătoare chiar și pentru întreaga lume catolică, căci sf. Francisc este privit ca un prototip al sfințeniei catolice.

S'a născut din părinți neguțători bogați în orașul Assis la anul 1182. Chemat de Dumnezeu pentru de a fi arătătorul vieții mizere alui Hristos, deja din frageda-i vârstă i-a plăntat în inimă iubirea sărăciei și umilinței. Ținând pururea în vedere pe Isus al suferințelor, care nu avea unde să-și plece capul, s'a lepădat de averea pârintească. Din aceasta pricină a avut să indure grele dogene din partea tatălui său, dar toate aceste neindreptățiri le-a suferit cu bucurie. Fericit fiind, că în acest mod s'a mântuit de grigea averilor, a strigat vesel: „Acuma cu tot dreptul pot să spun că: Tatăl nostru, carele ești în ceruri!“ Cu lumină curată ardea într'insul flacăra iubirei lui Dumnezeu. Mulți tineri nutriți de aceleași sentimente s'au întovărășit cu el formând o societate. Aceasta societate a fost aprobată prin Pontificele Inocențiu III și s'a răspândit cu o iuteală ne mai pomenită prin toate părțile lumii creștinești. În Germania celea dintâi mănăstiri s'au înființat în Augsburg, Mainz și Speier. Sfântul Francisc mult ar fi dorit să-și câștige coroana marțirului în țările din răsărit, ce însă nu-i s'a dat. Restul vieții și l'a petrecut cu propovăduirea cuvântului lui Dumnezeu, în post și rugăciuni. El a avut un dar bogat al poeziei, între multele lui cântece frumoase amintim „Cântecul lebedei.“ Iubind atât de mult pe Isus, în exta-

zul său înălțător a fost învrednicit să primească la mâni, picioare și coasta cinci răni asemănătoare rănilor lui Hristos. Moartea o-a privit ca o soră dulce. Astfel în ceasul din urmă a părăsit lumea aceasta trecătoare cu cuvintele: „Te salut iubită moarte, dulcea mea soră!“

„Fericiți cei săraci cu spiritul, căci acelora este împărăția cerurilor.“

Din catechism.

43. Care este cea mai de frunte făptură a lui Dumnezeu pre pământ?

Cea mai de frunte făptură a lui Dumnezeu pre pământ

OMUL.

În cele ce urmează vom vorbi despre raportul care este între Dumnezeu și om.

Este evident că aceasta parte a învățătorei creștinești este pentru noi de cea mai mare importanță și noi nu putem se purtăm o grijă mai mare față de ceva, ca și de aceea ce privește natura și starea noastră proprie, de altcum am deveni străini și necunoscători față de noi înșine, dar ce este mai mult, trebuie să cunoaștem raportul care este între Dumnezeu și om, că prin aceasta cunoștință să putem îndeplini chemarea noastră pentru care am fost zidiți.

La Librăria Asociațiunii (Sighet, Piața Unirii No. 25) se găsește carticica „Anul sfânt.“ Conține îndrumări și rugăciuni prețioase pentru a putea câștiga indulgențele împreunate cu anul sfânt iubilare. Prețul carticicii este 5 Lei.

Sf. Ap. Iacob fratele Domnului
— 23 Octombrie — a fost de origine din neamul Preac. Fecioare Maria, și după cum era datina la evrei ca neamurile să se numească frați, și dânsul se numea frate cu Domnul. În Sf. Scriptură se amintesc doi frați ai Sfântului Iacob, adică Tadeu și Simon și două surori Maria și Salomia.

Sf. Ap. Iacob înainte de ce s'ar fi făcut învățcel a lui Isus s'a ținut de secta nazareilor, adică acelor cari se jertfeau Domnului. A ramas neinsurat, vin și alte băuturi beșive n'a beut nici când, pârul nu și la tuns nici când, nu și'a uns trupul cu arome și afară de mielul Paștilor altă carne nu-a mâncat. Vestmintele lui au fost simple și ducea o vieață retrasă și cuvioasă. Dânsul a fost primit de Isus între Apostoli dimpreună cu fratele seu Tadeu — adică Iuda — și a văzut minunile lui Isus, iar după înviere precum scrie Sf. Ap. Pavel i sa arătat Hristos. A fost un bărbat foarte înțelept și în grija lui au fost lăsați credincioșii din Ierusalim. Pentr' aceea înainte de împărășierea Sfinților Apostoli preste tot pământul, s'a pus de episcop al Ierusalimului. Ca episcop al Ierusalimului prin vieața lui cea cuvioasă și-a căștigat un renume atât de mare, încât îl onorau și jidovii și i-au iertat să între și să predice și în biserica lor numindul „Iacob cel drept”. Când ieșea din casă se ducea după dânsul mulțime de popor și avea mare bucurie acela, care s'a potut atinge de vestmintele lui. Onoarea lui a crescut și mai mare când intro secetă mare la rogarea lui bunul Dumnezeu a trimis ploaie recoroară. Dânsul a fost de față și la sinodul

apostolilor ținut în 51 după Hristos.

Sf. Ap. Iacob în anul 49 d. Hr. a scris o epistolă în care arată cumcă credința fără fapte bune nu ne poate mântui. Dânsul a recomandat apoi ca să ținem penitență și să primim în morburile noastre ungerea preoților, adică ungerea cea de pre urmă.

Intre aceste zelosul apostol prezi ce mergea a sporit numărul credincioșilor, însă chiar aceasta împrejurare a atras asupra lui ura și pizma preoților evrei și a cărturarilor. Pentru aceasta Anan, mai marele sinogogei, convocând senatul bisericesc la citat înaintea sa pre Sf. Iacob. Care prezentându se a fost acuzat că a călcat poruncile lui Moise și pentru aceasta a fost judecat să fie ucis cu pietrii. Însă înainte de ce l'ar ucide, l'au suit pre marginea acoperișului bisericii, ca de acolo să vestească poporului, cumcă Isus cel restignit pre cruce nu i Mesia cel așteptat. Dar Sf. Ap. Iacob de și a prevăzut că va fi ucis, a predicat despre Isus Dumnezeu cel adevărat cu o elocință atât de frumoasă, încât mulțimea de evrei adunați la serbătorile Paștilor îl asculta cu admirare.

Însă pre înimici lui nu i-a putut convinge, căci cărturarii strigând: „Și acest drept mințește” l'au aruncat de pre biserică. Sf. Iacob a căzut din înălțime, dar nu sa zdrobit, ci căzând în genunchi să ruga lui Dumnezeu zicând: „Doamne iartă le lor că nu știu ce fac.” Însă poporul era deja infuriat și nici cuvintele aceste a Sfântului nu l'au patruns ci a început a aruca în dânsul cu pietrii iar un morar l'a lovit în cap. Sf. Iacob a repauzat în anul 61 d. Hr. în etate de 66 ani după ce a guvernat biserica din Ierusalim în 21 ani.

Trupul lui s'a îngropat lângă bi-

serică, punându-se un monument de piatră asupra lui.

Evreii ziceau, că Ierusalimul s'a pustiit pentru uciderea Sf. Iacob. El a purtat pe fruntea sa un cerc de aur, cum aveau datină atunci a purta episcopii creștini semnul acela pentru a se distinge de alți preoți. Scaunul lui episcopesc în care a șezut se areta încă și în veacul al patrulea. Osemintele lui sfinte în anul 572 au fost transportate în Constantinople.

Mitropolitul nostru. P. Sf. S. Iuliu episcopul Gherlei a dispus ca pentru însănătoșarea Mitropolitului nostru bolnav să se facă rugăciuni. Acum, cu bucurie aflăm din „Unirea” că știrile primite despre boala I. P. Sf. Sale pâr. Mitropolit sunt din cele mai bune dar va trebui să stea încă timp mai îndelungat sub tratament medical. Dorim bunului Arhireu grabnică și depălină reînsănătoșare.

Despre concordat se susține, că în scurt timp va fi încheiat definitiv.

Cununa de flori.

Un moșneag își sărbătorește a optzecea aniversare a nașterii sale. Copiii săi se adunară în jurul lui și-i urară fericire sărutându-i mâinile cu lacrimi de bucurie și emoție. Nepoții săi îi dăruiră o cunună făcută din trandafiri și crini.

Bunica, care era de față zise: „Această cunună formată din trandafiri și crini, vrea să exprime bucuria voastră având în vedere culoarea roșie a feții, și culoarea albă a părului, ce împodobesc pe bunicul vostru. Totuși cea mai frumoasă cunună a părinților și bunicilor o formează copiii și nepoții, cari se găesc în floare ca trandafirii și duc o vieață curată și nevinovată ca crinii.”

Bunicul se adresă apoi nepoților: „Pentru că părinții și bunicii voștri să fie totdeauna părtași de o asemenea bucurie, eu voi pune să-mi picteze această cunună, iar în mijlocul ei să-mi scrie cu litere de aur niște cuvinte, pe cari să și-le întipărească în inimă fiecare copil, a cărui obraji au roșeața nevinovăției.

„Gândul și dorința

Fie-ți ca un crin

Ca să-ți faci ființa,

Trandafir deplin...”

(Biblioteca „Presa Buna” Iași.)

Posta administrației. Dlui Dtru Bota curator bis. Borșa. Mai nou am primit dela Dv. 120 Lei. Suma de 160 Lei trimisă tot de Dv. în luna Iuliu a fost cvitată în nr. 29 din 18 Iuliu crt. în „Dumineca”. Mulțumită și salutări.

Calendar săptămânal.

17—23 Octomvrie, 1926.

17. Dumineca IV. d. Înălț. Sf. Cruci (Ev. d. Luca 8, 5.) Pr. Osie 784—728 a. Hr.
18. Luni. Ap. și ev. Luca.
19. Marți. Pr. Ioil și M. Var 812—759 a. Hr.
20. Miercuri. M. Artemie † 361 d. Hr.
21. Joi. P. Ilarion cel Mare † 371 d. Hr.
22. Vineri. S. Averchie † 170 d. Hr.
23. Sâmbăta. Ap. Iacob frat. Dlui † 61 d. Hr.